

bringsforslag som en Indrømmelse til den her i Thinget udtalte Mening. Skulde jeg derimod have taget feil deri, og der maaskee i Thinget er et Fleertal, der vil lade det beroe ved den oprindelige Frist, saa er der naturligviis ingen Grund for mig til at holde paa en yderligere Forandring af Regeringens Forslag.

L. C. Larsen: Jeg tillod mig allerede før at yttre om dette Endringsforslag, at det ikke til sig selv var af nogen væsentlig Betydning, og at man derfor hellere maatte lade være at gaae ind derpaa, hvorimod der, hvis jeg har forstaaet den ærede Minister ret, heller ikke fra hans Side vil være Noget at erindre, thi man vil derved undgaae, at Loven kommer tilbage til Landstinget, hvilket muligen kunde lede til, at den blev forsinket.

Jacobsen: Det er ogsaa mit Ønske, at man vil blive staaende ved Loven, saaledes som den er kommen fra Landstinget; det forekommer mig virkelig, at det, som kunde opnaaes ved at antage Endringsforslaget, ikke vil have meget at betyde. Dersom Loven skulde vise sig at være u hensigtsmæssig, og, dersom den skulde bevirke Utilfredshed i Kjøbenhavn hos Skatteyderne, saa vilde der maaskee kunne være Leilighed til at komme med Forslag om Forandring i Loven inden den Tid, der i Endringsforslaget er nævnt. Skulde derimod Kjøbenhavns Indvaanere, som jeg har hørt om, blive tilfredse med Loven, som den er, saa veed jeg ikke, hvorfor man skal haste med at foretage Forandringer deri, forinden den har havt Tid til at staae sin Prøve. Hertil kommer endnu en Betragtning af en ganske speciel Natur, men som jeg dog skal tillade mig at berøre, og det er den, at der efter al Sandsynlighed ikke vil finde nogen væsentlig Forhøielse i den samlede Nærings- og Hjælpestat Sted i de første Aar, førend det paatænkte nye Cloakanlæg kommer istand, og efter de Oplysninger, som foreligge, er det ikke at antage, at det vil kunne stee førend i Aarene 1859 til 1860. Først til den Tid vil der behøves en betydelig Forøgelse i de Midler, som skulle tilveiebringes dertil, og det forekommer mig saaledes at være rigtigt, at

man afventer den Tid, førend man gaaer hen og foretager indgribende Forandringer i Loven.

Monrad: Jeg vilde dog ønske, at Folkethinget ikke vilde opfylde det af de tvende sidste ærede Talere udtalte Ønske, nemlig at forkaste det af Indenrigsministeren stillede Forslag. De, der ansee Loven for at være tilfredsstillende, stemme for et saa langt Tidsrum, som de kunne faae, men de derimod, som ansee Loven for uhensigtsmæssig, fordi den ikke tager noget Hensyn til de her yttrede Anskuelser om den rigtige Befattingsmaade, søge at give Loven en saa kort Varighed som muligt. Stillingen er en ganske anden, naar der skal forelægges en Lov, end naar Loven er givet. Naar en ny Lov skal vedtages, saa er det langt lettere at faae en Indflydelse gjort gjældende, end naar det gjælder om at faae en Forandring i en bestaaende Lov. Jeg vil indrømme, at det Tidsrum for Lovens Gyldighed, som er foreslaaet af den ærede Minister, forekommer mig en heel Deel for langt, og jeg har kun ladet mig tilfredsstille derved, fordi det efter hans Mening var absolut nødvendigt at lade Loven gjælde idetmindste saa længe.

Broberg: Jeg skulde erklære mig enig med den ærede sidste Taler, dersom Loven blev indskrænket til at staae ved Magt i 1 à 2 Aar, men efter det Forslag, der foreligger fra den ærede Minister, affortes Lovens Giltens kun for 1 Aar, og det forekommer mig virkelig ikke, at det er Umagen værd at lade Loven passere tilbage til det andet Thing for det ene Aars Skyld, naar den alligevel skal staae saa længe. Jeg skal derfor stemme for, at dette Endringsforslag ikke vedtages.

Monrad: Ja, man maa jo i vore Dage lade sig nøie med Smuler og smaa Indrømmelser; men, uagtet eet Aar vistnok er en lille Affortelse, saa har Sagen dog ogsaa en anden Side. Naar nemlig Folkethinget vedtager den ærede Ministers Forslag, saa tilkjendegiver det derved efter min Mening, at det ikke føler sig tilfredsstillet ved de Principer, hvorpaa Loven er bygget, og dette har en stor Betydning. Dersom derimod dette Forslag forkastes og Loven vedtages i uforandret Skikkelse, saa